

Da kapitola 8.

[1] V třetím roce kralování krále Belšasara ukázalo se mně, Danielovi, vidění, po onom, které se mi ukázalo na počátku. [2] Viděl jsem ve vidění - byl jsem ve vidění na hradě Šúšanu v élamské krajině - viděl jsem tedy ve vidění, že jsem u řeky Úlaje: [3] Pozvedl jsem oči a spatřil jsem, hle, jeden beran stál před řekou a měl dva rohy. Ty rohy byly veliké, jeden však byl větší než druhý; větší vyrostl jako poslední. [4] Viděl jsem berana trkat směrem k moři, na sever a na jih. Žádné zvíře před ním neobstálo a nikdo nic nevyprostil z jeho moci. Dělal, co se mu zlíbilo, a vzmohl se. [5] Pozoroval jsem, a hle, ze západu přicházel kozel na celou zemi, ale země se nedotýkal. Ten kozel měl mezi očima nápadný roh. [6] Přišel až k dvourohému beranovi, kterého jsem viděl stát nad řekou. Přiběhl k němu silně rozzuřen. [7] Viděl jsem, že dostihl berana, rozlíceně do něho vrazil a zlomil mu oba rohy a beran neměl sílu mu odolat. Kozel ho povalil na zem a rozšlapal a nebyl nikdo, kdo by berana vyprostil z jeho moci. [8] Kozel se velice vzmohl. Když byl na vrcholu moci, zlomil se ten velký roh a místo něho vyrostly čtyři nápadné rohy do čtyř nebeských větrů. [9] Z jednoho z nich vyrazil jeden maličký roh, který se velmi vzmáhal na jih a na východ i k nádherné zemi. [10] Vzmohl se tak, že sahal až k nebeskému zástupu, srazil na zem část toho zástupu, totiž hvězd, a rozšlapal je. [11] Vypjal se až k veliteli toho zástupu, zrušil každodenní oběť a rozvrátil přibýtek jeho svatyně. [12] Zástup byl sveden ke vzpouře proti každodenní oběti. Pravdu srazil na zem a dařilo se mu, co činil. [13] Slyšel jsem, jak jeden svatý mluví. Jiný svatý se toho mluvícího otázel: "Jak dlouho bude platit vidění o každodenní oběti a o vzpouře, která pustoší a dovoluje šlapat po svatyni i zástupu?" [14] Řekl mi: "Až po dvou tisících a třech stech večerech a jitrech dojde svatyně spravedlnosti." [15] Když jsem já Daniel uviděl to vidění a snažil se mu porozumět, hle, postavil se naproti mně kdosi podobný muži [16] a uslyšel jsem nad Úlajem lidský hlas, který takto volal: "Gabrieli, vysvětli mi to vidění." [17] Přišel tedy tam, kde jsem stál; zatímco přicházel, byl jsem ohromen a padl jsem tváří k zemi. Řekl mi: "Pochop, lidský synu, že to vidění se týká doby konce." [18] Když se mnou mluvil, ležel jsem v mráкотách tváří na zemi. Dotkl se mě a postavil mě na mé místo. [19] Řekl: "Hle, sdělím ti, co se stane v posledním hrozném hněvu, neboť se to týká konce času. [20] Dvourohý beran, kterého jsi viděl, jsou králové médští a perští. [21] Chlupatý kozel je král řecký a veliký roh, který měl mezi očima, je první král. [22] To, že se roh zlomil a místo něho vyvstaly čtyři, znamená, že vyvstanou čtyři království z toho pronároda, ale nebudou mít jeho sílu. [23] Ke konci jejich kralování, až se naplní míra vzpurných, povstane král nestoudný, který bude rozumět hádankám. [24] Bude zdatný svou silou, a nejen svou silou, bude přinášet neobyčejnou zkázu a jeho konání bude provázet zdar. Uvrhne do zkázy zdatné a lid svatých. [25] Obezřetně a se zdarem bude jeho ruka lživě jednat; ve svém srdci se bude vypínat, nerušeně uvrhne do zkázy mnohé. Postaví se proti Veliteli velitelů, avšak bude zlomen bez zásahu ruky. [26] Vidění o večerech a jitrech, jak ti bylo pověděno, je pravdivé. Ty pak podrž to vidění v tajnosti, neboť se uskuteční za mnoho dnů." [27] Já Daniel jsem zůstal bez sebe a byl jsem těžce nemocen po řadu dní. Pak jsem vstal a konal své povolání u krále. Žasl jsem nad tím viděním, ale nikdo to nechápal.